

Danes se prične 'proces' Delavske Federacije

JOHN L. LEWIS IN NJEGOVI PRISTAŠI NE BODO NASTOPILI

odbor Ameriške Delavske Federacije bo jutri uvedel "proces" proti dvanajstim strokovnim organizacijam, ki predstavljajo tretino vsega članstva. — Člani teh organizacij bodo obtoženi "vstaje". Pri procesu pa obtoženci ne bodo navzoči.

Pod vodstvom predsednika United Mine Workers, Johna L. Lewisa, si je omenjenih dvanajst organizacij postavilo za cilj, naj bodo vsi delavci, zaposleni v tej ali oni veliki industriji, vključeni v posebno združenje.

Drugi voditelji Delavske Federacije, med njimi predsednik William Green, pa hočejo, naj ostane pri starem, da naj bodo namreč organizirani delavci vsake posamezne stroke.

John P. Frey, predsednik kovinarjev, ki so včlanjeni Federaciji, zahteva, naj bo vsel dvanajest upornih organizacij izključenih iz Federacije. Večina članov izvrševalnega odbora je na Freyevi strani.

George Harrison, predsednik unije železniških urdani kov, skuša izključenje prepričati ter skleniti z Lewisom nekakšen kompromis.

Frey bo predložil obsežen dokazilni material in ko ga bo izvršilni odbor preštudiral, morda ostanele tri poti:

ali naj prizna Lewisa in njegove tovariše za krive in na njih suspendira; lahko ga oprosti in mu dovoli nadaljevati kampanjo reorganizacije; za to se lahko odloči do leta 1968, če ne bo konvencije, ki se bo vršila med 1. septembra in 1. oktobra 1968 v Tampa, Fla.

Ko se bo jutri začel "proces", zastopniki obtoženih organizacij ne bodo navzoči. Pred dvema tednoma so sporočili izvršilnemu odboru, da po njihovem mnenju nimajo pravice uvajati "procesa" in jih suspendirati.

John L. Lewis se je večer baval s poročilom, ki ga je izdal American Iron and Steel Institute ter v njem izjavil, da znaša povprečna plača jeklarja 66 centov na uro, dočim znaša povprečna plača v vseli 40 centov na uro.

Lewis je rekel, da so te št. vilke napačne, češ, da so je klarji znatno nižje plačani kot pa delavci po sličnih industrijah.

**LIGA BO SKLEPALA O
GDANSKU**

ŽENEVA, Švica, 30. julij
— Odbor treh držav Lige
narodov se bo prihodnji teden s
stal v Londonu, da razpravlja
o položaju, ki je nastal, ker
razijski senat v Gdanskou o
pravil ustavo ter odklonil p
kroviteljstvo Lige narodov.
tem bodo razpravljali deleg
Anglije, Francije in Portug
ske.

7

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sahner, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
616 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inostranstvo na celo leto	\$7.00
Za štiri leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

Dogaj bres podpisov in osebnosti se ne priobcujajo. Denar naj se blagovoli poljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, pristano, da se nam tudi prejane bivališče naznan, da hitreje najdemo naslovnika.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenit nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

LONDON IN DELAVSTVO

Norman Thomas, socialistični kandidat za predsedništvo, je nedavno očitel republikanskemu predsedniškemu kandidatu Landonu, da se ne zavzema za odpravo kompanijskih uni.

Landon mu je odgovoril, toda v odgovoru ni skušal ovreči Thomasovega očitka.

Socialistični kandidat je hotel vedeti, kaj misli governor Landon z besedami "naj bodo delavci zaščiteni pred vmešavanjem s te ali one strani."

Po Thomasovem zatrdilu je pod to pretvezo National Manufacturers Association podila delavske organizatorje iz industrijskih okrajev.

Landon je v svojem odgovoru poudaril, da se zavzema za svobodo govora in svobodo zborovanja. Tega mu nihče ne skuša zanikati. Dostavil je, naj bo delavci prosti vsakega vpliva s katerekoli strani.

Ko je Thomas pisal svojemu republikanskemu nasprotniku, je predvsem vprašal: — Kakšno je vaše stališče z ozirom na sedanja prizadevanja, da se organizira delavce v industriji jekla ter sharecropperje in poljedelske delavce po južnih državah?

Governor Landon ni odgovoril na to vprašanje.

Socialist. kandidat je v svojem pismu posebno naglašal, da so označeni organizatorji, jeklarjev in sharecropperjev za ljudi, kateri vtikajo svoj nos v zadeve, ki jim ne smeje biti nič mar. Nadalje je hotel vedeti Thomas, če bo Landon v slučaju svoje izvolitve direktno ali indirektno podpiral tako stališče.

Tudi na to ni Landon odgovoril, dočim je skušal pojasniti nekaj, česar ga Thomas sploh ni vprašal, namreč, kako je bilo lani z milico v majnerskem štrajku v Kansasu.

Dejal je, da je poslal narodno gardo v zaščito obeh strank. Vojakom je naročil, naj puste štrajkarjem zborovati in piketirati. Kompanijskim čuvajem je prepovedal nositi orožje, če se ne nahajajo na kompanijski lastnini.

Ko bodo majnerji čitali to "pojasnilo" bodo oddali svoje glasove za Thomasa. Miličarji so namreč nastopili na prošnjo in zahtevo kompanijskih advokatov in lokalnih oblasti. Proglašeno je bilo obsedno stanje. Vojaki so odprli majno stavkokazom. Pri vsaki majni sta smela biti samo dva piketa.

Majnerjev v Kansas ne bo zadovoljilo Landonovo "pojasnilo", ostali deželi bo pa "pojasnilo" dokaz, kako se obnaša Landon v sporih med delom in kapitalom.

Mednarodni položaj v Evropi Anglija.

Za "Glas Naroda" napisal N. N.

Danes je angleška posest skoraj povsod v nevarnosti. Se pomimo, kako je angleško brodogradje ponosno plulo po celem Pacifiku, od Beringovega preliva pa doli do antarktičnega oceana, od vzhoda do zapada.

V navado je bilo prišlo, kot nekak nepisan mednarodni zakon morja, da je vse najprej pozdravljalo Angleže, nakar so se le oni odgovarjali.

Danes je Anglija na umiku v Sredozemlju, na Pacifiku in v Severnem morju, katero Nemci ponosno nazivajo "Nemško morje."

V Tihem oceanu si je Japonska zgradila silno pomorsko in zračno brodogradje. Cela severna Kitajska je v japonskih rokah, kamor Angleži že skoraj nimajo pristopa več.

Angleži gube svoje trgovske postojanke eno za drugo. V Singapore so si sicer dogradili velikanske utrdbe, toda za eroplane take naprave ne pomenijo veliko. Vsekakor je že samo dejstvo utrjevanja znak angleške bojazni. Ta nervoznost je prešla tudi na Avstralco, ki so se tudi začeli oboroževati, kakor da bi prav ne verjeli v premoč matere Anglije.

Anglija pa tudi za svojo evropsko zemljo ni ravno brez skrbi v tej dobi zrakoplovstva. Boji se Hitlerja, ki razpolaga s je z ogromnim zračnim brodogradjem.

Slušal sem od Nemcev, ki so se priselili za Hitlerjevega vladanja, da ima trideset tisoč eroplanov, kar bo vsekakor prepirano toda, če jih ima osem tisoč, je to dvakrat toliko, kakor jih premore Angleška. Toliko jih ima, da se je angleška vlada, ki je pred nedavnim zvedela za število, bala objaviti tajnost nemške nadvlade v zraku.

Ni čuda torej, da je bi Hitler zadovoljen capljati za Anglijo pri gradnji bojnih ladij. Sedaj nam more biti jasno, zakaj je Anglija Mussoliniju toliko popustila in zakaj hoče na vsak način pridobiti Italijo zase.

Sedanja francoska vlada je za angleško pojmovanje preračunalna. Angleški konservativci pač dobro vedo, kako malo simpatij uživajo v socialističnih francoskih vrstah. Ako bi mogli Angleži izbrati nadfašisti in socialisti, bi se ne mara takoj odločili za prve, toda tudi Mussoliniju in Hitlerju ne morejo zaupati, pač zato, ker imajo v izobilju vse, česar potrebujeja Mussolini in Hitler, dobro vspevajoče kolonije z neizčrpljivimi surovinami. Na drugi strani pa Francija: nič kaj takega ne potrebuje in je poleg tega najbližja soseda Anglije.

Kaj naj počne Anglija? Ali naj se vrne v svoj stari "splendid isolation"? To je nemogoče, ker je eroplan premostil Rokavski preliv, daljavo se se skrčile; morje je slabo kritje pred zračno silo. In, po pravici povedano, Anglija je preslaba, da bi se mogla braniti z lastnimi sredstvi.

Vse te okoliščine vzročajo Angliji velike skrbi. Zdi se, kakor da bi se bala lastne senice. Izkušnje njenih diplomatov so majhne vrednosti v teh časih, ko vlada politika dejanja mest politike besed.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

Avstrijski generali so se nekdaj pritoževali, češ, da se Napoleon ne bojuje po priznanih pravilih. Nekako tako se počuti Anglija.

svoje madžarske bratce, s katerimi se shajajo pri konjskih dirkah. In ti madžarski magnati so izgubili nekaj svojih veleposestev na Slovaškem. Zakaj bi jim lordi ne pripomogli do njih "lastnine!" Madžari bodo zavezniki vsakogar, ki se bo boril proti Česko-slovaški ali proti Jugoslaviji.

Angleži ne bodo ničesar izgubili, ako poreko Hitlerju: samo vzemi si Česko-slovaško, vzemi si svoje Nemce, Madžarom pa vrni njih grofije! Vzemsi si, kar želiš na Ruskem, saj Rusi niso bili nikdar naši prijatelji in boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Nato si bo Anglija lepo roke umila: Storili smo svojo dolžnost. Vsakemu svoje! Pravica je zmaga.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Naši ljudje bodo pa svoje državniške klali, zakaj da niso Angliji boljševe sovražimo bolj, kakor vi, samo nas pri miru pustite.

Peter Zgaga

K je ropar pobil popotnika na tla in mu pretipal žepa, pa ni ničesar našel, je jezo zamrmral:

— Ta je v treh dneh že četrti, ki je suh. Skrajni čas je, da napravi kongres konec tej nesrečni depresiji.

— Ah, to je bilo nekaj strašnega, nekaj strašnega — je pripovedoval lahkoživec svojemu lahkoživemu prijatelju: — Le pomisli: ko sedimo siroči jaz, moja žena in moj otrok v kinematografu, se ozrem in opazim tik za seboj mojo prijateljico, na katero je moja žena strašno ljubosumna. Zdelo se mi je, da bom od strahu znorel.

— Kaj bo to! — ga je potolažil prijatelj. — To ni nič v primeri s tem, kar sem jaz doživel lani. Jaz, moja prijateljica in otrok, ki ga ima z menoj, gremo zvečer v kinematograf. Naenkrat se ozrem in opazim mojo ženo za seboj.

Dva brezposelna reveža sta sedela v parku ter sanjalarila o boljših časih.

— Ti, kaj bi si mislil, ako bi naenkrat našel v hladnem žepu bankovce za sto dolarjev?

— I, kaj, nič drugega kot da nimam svojih hlač na sebi.

Hišni posestnik je stopil na dvakrako, da poravnava svoje davke.

— Dobro jutro, gospod davkar, davke bi rad plačal.

Davkar: — Vi ste prvi.

Posestnik: — Kaj, prvi, ki je prišel plačati?

Davkar: — Ne, prvi, ki davke rad plača.

Rojaka sta se pogovarjala:

— Ali si moreš misliti kaj hujšega, kot imeti ženo, ki zna kuhati, pa noče?

— O pač, imeti ženo, ki ne zna kuhati, pa hoče kuhati.

Nemčija je priznala zavzetje Abesinije.

— Se pravi, da je Hitler odobril, kar je storil Mussolini v Afriki. To ni nič drugega kot medsebojno vstrezanje.

Hitlerju se ne bo treba bati protestov iz Rima, ko bo skušal pogoltniti Avstrijo.

Nedavno sem čital o pogumni letalki, ki namerava poleteti iz New Yorka naravnost v Rim.

Polet je zelo tvegan in nevaren.

Če čuti potrebo, naj se doma skoplje. Koplje sredi oceana je bila že za marsikaterega letalca usodepolna.

PIKNIK

— Na piknik vsi! — to so besede prave.

Ko slišijo ta klic se vsi rojaki pripeljejo nanj s karami in z vlakci.

Slovenski piknik — tam so ti zabave!

Ker so dopoldne precej rosne trave, stoje pred baro v vrstah korenjaki.

držeč kozarce poln v roki vsaki, in pojejo: — "Naprej zastava Slave!"

Popoldne godec s svojo melodijo pokliče pare naj se zavrtijo: moše, dekleta, fante in ženske.

Tedaj v naravi že ni več rosice; počitka v travi se pa vsi bojujejo.

ker so povsod te vražje borovnice.

Iz Jugoslavije.

ZA ČAST, NE PA ZA DENAR!

Čast občinskega redarja v kmečki občini gotovo ni ravno velika, ali se je vendar našel človek, ki je opravljal cela tri leta tako službo in samo za čast, ne da bi hotel sprejeti zato tudi eno samo paro plače. Tak je občinski redar v bistriški občini in v bjelepoljskem srezu, Djanil Hadrovič. Dovolj mu je bilo, da je nosil puško in kolkardo, pa je najvestneje opravljal svojo službo. Šele sedaj po treh letih se je dal pregovoriti in je sprejel plačo, kakor mu jo je ponudila občina sama, ne da bi jo bil on zahteval.

TATVINA V ZAGREBU

Barbara Severjeva in njen mož imata malo hišico v zagrebški periferiji ter sta zelo varčna in nezaupljiva. Polagoma sta si pridela lepo vsoto 156 tisoč dinarjev in, ker nista zaupala denarnim zavodom, sta tisočake dala v žimnico postelje ter na njih spala. Oni dan pa je sklenila Barbara kupiti nove vložke za posteljo. V mestu je vse nakupila in potem je nazaj grede iskala človeka, da bi ji pomagal. Naletela je na nekega moža, ki je bil videti velik revež in vsega zaupanja vreden, bil pa je v resnici že večkrat kaznovan tat in vlomilec Dragutin Grlice. Barbara je moža doma zaposlila pri preureditvi postelji in pri

OGLASI NAJ SE

rojak P. MANDIČ, 15825 Saranac Rd., Collinwood, Ohio, ker pismo nam je bilo vrnjeno od pošte s pojasnilom "Ni v seznanu".

Uprava "Glas Naroda".
(3x)

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 9.00	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 17.40	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 25.80	Lir 300
\$ 10.00	Din. 400	\$ 34.20	Lir 400
\$ 12.50	Din. 500	\$ 42.60	Lir 500
\$ 15.00	Din. 600	\$ 51.00	Lir 600
\$ 17.50	Din. 700	\$ 59.40	Lir 700
\$ 20.00	Din. 800	\$ 67.80	Lir 800
\$ 22.50	Din. 900	\$ 76.20	Lir 900
\$ 25.00	Din. 1000	\$ 84.60	Lir 1000

KURSE VSEH DENARNO HITRO MENJAJO SO NAVEDENE
ONNE POUKAZNE SPREMEMBE GORI ALI DOLU

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljčemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.50
\$ 15.—	\$ 15.75
\$ 20.—	\$ 21.00
\$ 25.—	\$ 26.25
\$ 30.—	\$ 31.50
\$ 35.—	\$ 36.75
\$ 40.—	\$ 42.00
\$ 45.—	\$ 47.25
\$ 50.—	\$ 52.50

Prejemnik dobí v starem križu izplačilo v dolarjih.

NOVA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER NA PREPOVEDNO SL.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Važno za potovanje.

Kdork je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tamo, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vse naše dolgoletne izkušnje vam zmoremo dati najboljše pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavlani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobí iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

BOLESLAV PRUS:

NA POČITNICAH

Kakor navadno me je obiskal zvečer moj sošolec. Oba sva o počitnicah stanovala na deželi, nekoliko vrst drug od drugega, videvala sva se pa skoraj vsaki dan. Bil je postaven plavalas, čigar sanjave oči so zmešale že marsikatero žensko. Na me je vplivala njegova mirnost in razsodnost.

Ta dan sem pa opazil, da ga nekaj teži: gledal je v tla in se mrzlično tolkel po nogah s palčico. Ni se mi zdelo prikladno, da bi ga spraševal po vzroku njegovih skrbi, pa je sam začel.

"Veš", je rekel, "danes sem doživel neumen dogodek."

Začudil sem se; bilo je skoro nekaj nemogočega, da bi se mogel pripetiti "neumen dogodek" človeku, ki se je znal tako obvladovati.

"Imeli smo," je nadaljeval, "danes zjutraj v vasi požar. Zgorela je koča."

"In ti si morda skočil v ogenj — sem ga prekinil s tresočim glasom.

Skomignil je z rameni in zdelo se mi je, da je lahko zardel; sicer pa ga je morda obsijalo zahajajoče sonce.

"Vnela se je konoplja na podstrešju pri kmetu in kmalu nato streha. Ravno sem čital zanimivo poglavje "Say-a" a ko sem zagledal oblake črne dima, ki so se valili, in plamen, ki je švigal iz dimnika, me je prevzela radovednost, da sem šel gledat na lice mesta. Ljudje so bili pri delu, zato sem naletel samo na nekaj oseb: dve baburi, ki sta jadicovali nad nesrečo, organistovko, ki je s podobico sv. Florijana zagovarjala ogenj, in kmeta, ki je premišljeval in držal z obema rokama prazno goličo. Od njih sem zvedel, da je koča zakleknjena, ker je odšel gospodar z ženo na polje.

"To je naš način zidave!" sem si mislil. "Hiša gori, kot bi jo napolnil s smodnikom." In res, v nekaj minutah je bila vsa streha v plamenih, dim je silil v oči, ogenj je pa tako močno pripekal, da sem se v strahu za obleko mislil umakniti za nekaj korakov. Medtem je prihitelo več ljudi s kaveljni, sekirami in vodo; nekateri so začeli prodirati plot ki ni bil nič v nevarnosti, drugi so polivali z vodo na tak način, da so namočili zbrane do kože, ne da bi kapljica vode dosegla ogenj; neko žensko so pa pomandrali. Bil sem tiho, dobro vedoč, da ostala poslopja niso v nevarnosti, koče pa ni bilo mogoče rešiti.

Naenkrat je nekdo kriknil: "Tam je otrok, mali Stanko!" "Kje?" so spraševali.

"V koči, spi v nekah pod oknom. Naj vendar nekdo razbije okno, da se še živega dobi!"

Nihče se ne gane. Slama na strehi je že vsa zgorela, ogrožje pa je žarelo, kakor razbeljeno železo.

Ko sem to zaslišal, mi je srce zadrževalo na nenavaden način. "Ako nihče ne pojde," sem si mislil, "bom šel pa jaz..."

Pol minute zadošča, da rešim dečka. Časa zadosti, toda — kaka peklenska vročina!"

No, zgani se vendar kdo! — so kričale ženske. "Vi, pasje duše niste vredni, da nosite hlače!"

"Pa sama skoči v ogenj, ko si tako modra," je zabrusil nekdo iz gruč.

"Tam je gotova smrt, otrok pa, slaboten kot pišče, gotovo ni več živ!"

"Lepo!" sem si mislil, "nihče ne gre, jaz se pa še obotavljam. Razsodnost mi je zašepetala, čemu bi se podajal v brezuspešno pustolovščino? Ali mar vem, kje je otrok? Morda je padel iz neski!"

Trami so že zogleli in se začeli nagibati v tihi tresku. "Končno bo potrebno vdreti tja," sem si mislil, "vsaka sekunda je dragocena. Deček vendar ne sme zgoreti, kakor črv." — Toda ako ni več živ? — je odgovorila razsodnost — v takem primeru je pa škoda suknje..."

Od daleč se je razlegel strašen ženski krik: "Rešite otroka!" — "Držite jo!" — so odgovorili. "V ogenj bo skočila in zgorela!"

Za seboj sem zaznal neko pririvanje in isti krik: "Pustite me! — to je moj otrok — moje dete!" — "Zadržte jo!" so kričali drugi.

Nisem mogel vzdržati, zato sem skočil naprej. Objel me je plamen, dim, strela je zahreščala, kot bi se podrla, z dimnika je padala opeka. Občutil sem, da se mi paljijo lasje in sem se jezen umaknil: "Kakšna neumna domišljivost!" sem si mislil. Zaradi peščice človeškega pepela, naj naredim iz sebe strahilo... Potem bodi pa še rekli, da sem hotel prav po ceni postati junak."

Tedaj me je odrinila neka mlada deklina, ki je hitela h koči. Zaslišal sem tresk razbitih šip in ko je veter odgnal oblak dima, sem jo opazil v oknu tako zelo nagnjeno v izbo, da so se videle njene nenomite noge.

"Kaj delaš, neumnica?" — sem kriknil — "tam je samo še truplo, ne pa otrok!" — "Jana, pojdi nazaj!" — se je čulo iz gruč ljudi.

Strop se je zrušil, da so iskre švigale do neba. Deklina je izginila v dimu, meni pa se je stemnilo v oči.

"Ja-na!" — se je oglašil tamjajoči glas.

"Precej, precej!" je odvrnila deklina in pohitela nazaj okrog mene.

Komaj je držala v roki dečka, ki se je prebudil in se drl na vse grlo.

"Deček je torej živ?" sem vprašal.

"Kot bi mu nič ne bilo."

"A dekle... je mar njegova sestra?"

"Kaj še!" je odvrnil, "popolnoma tuja; služi pri drugem gospodarju in je stara šele 15 let."

"Pa se ji ni nič zgodilo?"

Opalila si je malo robec in nekaj las. Ko sem šel semkaj, sem jo videl na dvorišču, je lupila krompir, in nekaj godla pred se z napačnim glasom. Hotel sem ji izraziti svoje priznanje, pa mi je naenkrat padlo v glavo: njene divje navdušenje, pa moje razsodno ravnanje, v pričo tuje nesreče in postalo me je tako sram, da nisem mogel ziniti niti besedice...

Mi smo že taki... je pristavil in začel mahati s palico po plevalu ob cesti.

Na nebu so se začele prižigati zvezde in hladen večer je prinesel iz mlake žabje regljanje in vrščanje vodnih ptic. Navadno sva ob tej uri oba napravljala načrte za bodočnost, danes pa ni nobeden črnil besede. Zato se mi je pa zdelo, da slišim krog in krog glasove: "Vi ste že taki!"

NOVO SREDSTVO ZOPER STRUPENE PLINE

Kakor vemo, po vseh večjih mestih sveta delajo velika in betonirana podzemeljska zavetišča, v katera bi se v slučaju vojske zatekli prebivalci in se tako rešili strupenih plinov.

Kakor pa poročajo z Japonskega so tamkaj pri zadnjih cesarskih manevrih preizkusili novo sredstvo zoper strupene pline, ki se je baje zelo dobro obneslo. Nad industrijskim ozemljem pri Osaki, ki je zelo gosto obljudeno, je letelo polno bombnih letal, ki bi bila v slučaju resne nevarnosti lahko zastropila vse ozemlje daleč naokrog. V obrambo proti takemu plinskemu napadu so povsod po cestah naglo postavili šotore, ki so izdelani iz nekeke nove tvarine. V te šotore se je moralo zateči vse prebivalstvo. Iz kake tvarine so ti šotori izdelani, to je še skrivnost japonske industrije in pa vojaštva. Tvarina je podobna nekoliko celulozidi, ki pa je prožen in se da uponiti. Skozi to tvarino ne progne noben plin. Vendar pa je tvarina prozorna kakor steklo. Prednost teh šotorov pa je tudi v tem, da lahko te šotore postavijo kjerkoli je potreba, in sicer jih lahko postavijo hitro in z majhnimi stroški. Čeprav ti šotori ne nudijo kritja proti bombnim eksplozijam, vendar zadostno zaščitijo tiste ljudi, ki niso imeli več časa zateči se v kako podzemeljsko zatočišče.

ZA SPOMENIKE GORKEMU.

Odsek sovjetske vlade za umetnostna vprašanja je izdal pogoje nagradnega tekmovanja za spomenike Maksimu Gorkemu v Moskvi, Leningradu in Gorkemu. Nagradnega tekmovanja se lahko udeležijo tudi inozemski kitarji. Za najbolje osnutke je določenih 12 nagrad. Načrte je predložiti do 1. oktobra prihodnjega leta.

pravljala načrte za bodočnost, danes pa ni nobeden črnil besede. Zato se mi je pa zdelo, da slišim krog in krog glasove: "Vi ste že taki!"

L. Ganghofer: Grad Hubertus

:: Roman ::

16

Tujec je pristopil k čolnu in v jasni mesečini je Tasilo spoznal mladega umetnika, ki ga je preteklo zimo na prijetnih večerih monakovske Allotrije često in vedno rad srečeval.

"Forbek, Vi?"

Sinehljaje sta si segla v roke.

"Zares, prijetno presenečenje! Samo povejte mi, Forbek, kako ste prišli nenadoma sem? Ali prebivate že dalj časa ob jezeru?"

"Štirinajst dni."

"In to sem zvedel šele danes? Kakšna škoda! Zamujeno bomo nadoknadili, kaj ne? In sedaj mi povejte, kakšno naključje vas je tu pribilo kakor rajnega Robinzona na njegov otok?"

"Ves dan sem delal pri hišici in za sedmo uro sem si bil naročil ladjo. Zdi se, da je bil krčmar pozabil ali..."

"In zdaj me je Previdnost izbrala za vašega odrešenika? Torej naprej, podajte mi svojo ropotijo! Tako! In sedaj pridite vi!"

Ko je bil Forbek stopil v čoln, je obdržal grof Ege roko na ramah mladega moža ter se je obrnil k svoji spremljevalki:

"Dovoli mi, Ana, da ti predstavim seveda pri nekoliko pomanjkljivi razsvetljavi, svojega mladega prijatelja, Janeza Forbeka."

Tasilo se je obotavljal, preden je imenoval ime mlade dame. "Gospica Herveg."

Lahen vzklik presenečenja je bil ves odgovor, ki ga je vedel najti Forbek. Tudi nemi poklon se je ponesrečil v zibajočem se čolnu, ki se je skušal rešiti peska. V ravni meri so pluli proti vilam. Nobene besede niso izpregovorili. Grof Ege je vilirovo veslal in gospica Herveg je sedela sklonjena čez ograjo, koncem prstov pa je dala drseti po temni vodi. Zdi se, da je pozdravila kakor odrešenje priliko, ko se je slednjič čoln ustavil pred kamenitim stopniščem vile. Hlastno je vstala ter zapustila čoln, poslovivši se od Forbeka s tihih pozdravom. Tasilo je sledil ter ponudil roko. V črni senci dreves sta izginila in Forbek je slišal njuna pritajena glasova. Ob vili so vodila vrata in grof Ege se je zopet prikazal ob pristaniških stopnjicah. "Kje stanujete, ljubi Forbek?"

"Tam za vilami, v neki kmetiški hišici, kjer sem našel sobico z dobro svetlobo. Toda, kje dovolite, se izkrcam pri krčmarju."

Tasilo je odrinil čoln od zidu. "Morda bo pri krčmarju še odprto in če vam je prav, vam bom še kako urico drugoval."

"Toda prosim, gospod grof!"

"Brez oficijelnosti! Če ze mora biti kak naslov, recite: doktor!"

Forbek se je smehljal. "To mi gre tudi laže z jezika."

Dosegla sta breg. Na gostilniški terasi je gorelo nekoliko luči. Mize so stale prazne. Poslednji gost se je za slovo šaljil z brhko natakario.

Tasilo in Forbek sta koračila preko osvetljene pristanišča k stopnicam. Nenadoma je grof Ege zadržal korak. "Gospod Forbek! Zdi se, da vas je nepričakovano srečanje z gospico Herveg presenetilo. Jaz bi tu mogel odvrniti vsako napačno tolmačenje."

"Vi me žalite," je resno odvrnil Forbek. —

"Poznam jo, gospod doktor, in vem, da je go-

spica Herveg ne samo navdušena umetnica, ampak tudi dama, ki se ne boji nobenega nesporazuma."

"Hvala vam za to besedo. In zdaj imam dvojni vzrok, da govorim, čeprav vas moram prositi iz nujnih razlogov za vaš molk. Vi ste prvi, ki boste to izvedeli. Gospica Herveg je moja nevesta."

S prisrčno kretnjo je stegnil Forbek roko. "Tako smem tudi jaz biti prvi, ki vam bo čestital."

"Sreča! Da, Forbek! Kar si človeško sree le more misliti o sreči, to sem našel. In hvala vam za vaše voščilo, ker vem, da prihaja iz istenega sree. Vedno me je vleko k vam, vi ste sposoben človek in jaz ne moram oprijeti srečnega naključja, ki naju je danes združilo. Dobra prijatelja hočeva biti."

S krepkim stiskom so se sklenile njune roke; nato sta stopila na teraso.

Natakarica Margareta je pač pozdravila milestivega gospoda grofa z vso uslužnostjo, toda po njenem trudnem obrazu je bilo opaziti, da ji oba zapoznela gosta nista napravila nobenega veselja. Pojasnilo, ki ga je vedela dati, je bilo malo tolažljivo: kuhinja zaprta, sod pri koncu. Forbek se je moral zadovoljiti z mrzlo pečenko, nato je pa našla steklenico dobrega porenjca. Premagujoč zehanje je Margareta sprasila krušne drobtine s prta ter se zavleka v temni kot terase, kjer je po nekaj minutah v neugodnem položaju zaprla svinčeno notžke trepalnice.

Po jezeru in bregu je migljala mesečina, narahlo je pošumevalo drevje v mlačnem vetru in s šelestom listja se je mešalo pritajeno žuborenje vode, ki je pljuskala ob drogove čoluarie ter zibala privezane čolne.

Forbek je pripovedoval o uspehu svojih štirinajstidnevni študij. "Ta gorski kotiček je pravi zlati rudnik. In zdaj imam še dva tedna pred seboj. Profesor Verner se bo čudil, ko bo videl mojo mapo."

"Samo tema se čudim, da vam je dal tako dolg dopust!" je dejal smeje Tasilo. "Tako vas ljubi kot drevo najboljše vejo."

Forbekove oči so se zalesketale. "Verner me ljubi s srcem umetnika, ker veruje v mojo nadarjenost, ker upa, da bo del njegovega znanja živel dalje v meni. To je zame žareča izpodbuda. Toda čestokrat me tudi stiska strah. Če se je prevaral v meni?"

"Toda Forbek! Kako pridete na take misli? Prav zaupanje, ki ga Verner stavi na vas, vam mora dati samozavesti. Ta ima bistre oči za vse, kar se imenuje talent. Pri vas se ni zmotil."

"Tega se čestokrat spomnim in imam potem zopet pogum in moč. Toda vsakdo izmed nas, ki misli resno s svojo umetnostjo, bojuje večer boj s pošastjo bolečega dvoma. Če bi imeli moji dvomi prav, bi bila to nesreča tudi za Vernerja. To bi bil prelom v njegovem življenju, jaz bi s tem izvršil zločin nad njim, še težji kot je izdajalstvo ali otrokova nevhaležnost. Saj mi je vendar res oče; kar znam in kar sem, za vse hvala njemu! Ko sem imel še starše, sem bil izgnanljivo bitje. V njegovih rokah sem postal nov človeški otrok. Ne more in ne sme se prevarati v meni."

DALJE PRIDE

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI!

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebine: Smrt Mohamed Emine; Karavana smrti; Na begu v Goropu; Družba En Nazir

Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebine: Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; kako sem v Mekko romal; Pri Samarihi; Med Jezili

Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebine: Annalija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med drema ognjena

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebine: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju

Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebine: Izsvajenci; Yuma štar; Na sledu; Netar-nosti nasproti; Alondren; V treh delih sveta

Cena1.50

IZDAJALCI: Na lovu; Spet na divjem zapadu; Bešen milijoni; Dedič

Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebine: Kovac šimen; Zaroza z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik

Cena1.50

WINETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebine: Privikni na divjem zapadu; Za življenje; Nô-čl, lepa Indijanka; Prokletstvo zlata; Za detektiva; Med Komancih; In Apači; Na nevarnih potih; Winetovov roman; Sans Ear; Pri Komancih; Winetova smrt; Winetova oporoka

Cena3.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebine: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno — Rih, in njegova poslednja pot

Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

GALERIJA LEPIH UMETNOSTI V MOSKVI

V centralnem Leninovem muzeju v Moskvi je bila nedavno otvorena galerija lepih umetnosti. Delavci z zanimanjem opazujejo slike ruskih in metnikov.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Hči druge žene

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

11 ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Nezvestna mi je padla v naročje, ko sem vstavljal in vkrotil konja. Posrečilo se mi je jo oživiti, in sem jo nato spremenil na grad Santen, ker je bila še preslaba, da bi šla sama domov. Celo pot sem njenega konja vodil poleg sebe, ker se je baronesa prestrašila. Grad Santen se nahaja dve uri od mojega rojstnega mesta in sva bila od njega oddaljena kakih pol ure. Tako sva se spoznala; prej se nisva še nikdar videla, kajti pripadala je popolnoma drugi družbi kot jaz. Toda že istega dne, ne da bi vedel, sem si pridobil Elino sree. Nekoliko je bila ošabna, precej razposajena in jo je njena mati neizmerno razvadila, ker je bila edina njena hči. V meni pa je videla svojega rešitelja, česar seveda ni bilo mogoče utajiti. Od te nedelje je iskala mojo družino, kadarkoli je bilo mogoče, tako da je polagoma postala že malo preočito in so pričeli ljudje o tem govoriti. Žal, da ji ljubezni nisem mogel vračati, kajti niti najmanj ni bila dekle, ki bi mogla biti draga znojemu sre. Nisem pa ji mogel odreči svojega sočutja, toda sem se je, kolikor je pač bilo mogoče, izogibal. Nepriznato mi je bilo, ko so ljudje mislili, da se potegujem za bogato dekle. Ela pa je bila vedno bolj odkrita, da sem komaj še vedel, kaj bi počel, da bi se je z lepa odkrižal. Naravnost neotessano bi bilo, ako bi ji povedal, da ne mislim na to, da bi jo vzela za svojo ženo. Nikdar ni bila navajena na to, da bi ji bilo kaj odrečeno, kar si je pozelela, in na to ni mislila, da mi je bilo neprijetno, ako je tako hodila za menoj. Njena mati, ki se mi je najprej tako zelo zahvaljevala, da sem njeni hčeri rešil življenje, je dobro opazila, da Elino ljubezni nisem vračal, in ker je svojo hčer božansko ljubila, je v onih dneh zavladala na mene velika jeza, ki je pa nikakor nisem zaslužil.

"Ela ni bila lepa, niti prikupljiva, toda zelo naduta, ker je imela mnogo oboževalcev, ki so se potegovali za njeno bogastvo, česar pa ni videla. Brezmejna ljubezni njene matere je še povečevala njeno nadutost in je postala razposajena in nasilna, da je za sebe vse zahtevala, kar se ji je zdelo poželjivo. Ljubila me je v resnici, toda to je bila ljubezni samoglavca, razvajenega otroka, ki je moral vse imeti, kar si je pozelel. Iz te zagate se drugače nisem mogel rešiti, kot da sem sklenil, da sem hotel za dalje časa odpotovati, da bi ji prišel izpred oči. Svojega očeta sem prosil za daljši dopust in mu rekel odkrito, da hočem bežati pred ljubeznijo Ele pl. Santen. Posrečilo se ji je seznaniti se z mojo sestro Kati in priti v našo hišo, ne meneč se za govorice, ki so vsled tega nastale. Moj oče me je s strahom poslušal in mi isto uro povedal, da stoji pred propadom, ako se mu ne posreči izposoditi si večje vsote. In v svoje veliko presenečenje sem izvedel, da se je moj oče na Elino mater, baronico Santu, obrnil s prošnjo za to posojilo."

"Ako nas hočeš rešiti, Mi klavž, ne odpotuj. Ne nasprotuj Elini ljubezni, temveč zasnubi jo. Drugače mi bo baronica Santen posojilo odklonila in bomo pogubljeni," mi je rekel tedaj oče.

"Obstal sem kot okamenel; nisem vedel, kaj bi storil. Isti čas pride baronica Santen. Moja sestra Kati pa je povedala Eli, da hočem odpotovati. Ela je kot brez uma tekla domov povedat svoji materi, da mora umreti, ako je ne poročim."

Njena mati se je prestrašila in je naglo prišla k mojemu očetu ter me je našla pri njem. Povedala nama je, kar ji je Ela povedala in me je prosila, da njene hčere ne smem goniti v smrt, ko sem ji enkrat rešil življenje. Rekla je, da ne bo mogla prenesti, ako v resnici odpotujem. Mojemu očetu je obljubila vsa pomoč, ako se odločim, da poročim njeno hčer. Kaj sem hotel storiti? Vedel sem, koliko žrtve je baronica Santen izvila iz svojega ponosa. Ona, ponosna, ošabna gospa se je morala ponižati, da je prosila priprostega meščana, da bi poročil njeno hčer. Smilila se mi je, in če sem pozneje še toliko trpel pod njenim sovraštvom, nisem nikdar pozabil, da sem onc uro smatral za olajševalni povod. In navzlic temu, da me je prosila, me je sovražila, ker se je morala ponižati. Dovolj, privolil sem in Eli hlinil ljubezni in ji nikdar niso povedali, da me je njena mati prosila, da jo vzamem za svojo ženo. Mislim sem na svojega očeta, svojo mater in sestro; rešiti sem jih hotel propada in nisem mogel napraviti drugače. Četudi Ele nisem ljubil, pa tudi nobenemu drugemu dekletu nisem podaril svojega srca. Nisem bil dovolj sebičen; da bi bil mislil sam na sebe. Odpusti mi, da ne pri-povedujem o bojih, ki sem jih moral izvojevati sam s seboj, predno sem se mogel odločiti, da sem se peljal na grad Santen, odkril Eli svojo ljubezni in jo prosil za njeno roko. Bila je presrečna, vriskala je in se smejala in bila je cel otrok, kateremu je bila izpolnjena njegova želja. Njena mati nama je dala svoj blagoslov, toda — v njenih očeh je gorelo sovraštvo do mene. Nikdar mi ni odpustila, da njene hčere nisem mogel ljubiti in da se je morala ponižati pred menoj.

Vse sem si prizadeval, da bi Elo osrečil, kajti, ko je že bila enkrat moja žena, sem smatral to za svojo dolžnost. Tudi ni nikdar izvedela, da je nisem snubil iz ljubezni, kajti, da bi to verjela, ji njen ponos ne bi dovolil. Njena mati je postala za pogoj, da bi živela pri njej na gradu. Grad je bil slednjič dovolj velik, da sva mogla eden drugemu hoditi spota. Moral sem tudi opustiti svoj trgovski poklic, moral sem se navaditi na kmetijstvo, ker bi moral po smrti baronice Santenove prevzeti veliko posestvo, ki je pripadalo gradu Santen. Zdelo se mi je dovolj pametno, da sem v to privolil. Sedaj pa vem, da ji je bilo največ na tem, da me je vedno imela pod svojim nadzorstvom, kajti vse moje kmetijske sposobnosti so bile v tem, da sem se povsod čutil odveč, četudi me je navdajala najboljša volja, da bi bil na kak način koristen. Baronica je obdržala vrhovno nadzorstvo nad gospodarstvom — bila je zelo zmogljiva — in njen dolgoletni oskrbnik je izvrševal njena povelja. Za mene ni bilo skoro nobenega dela.

(Dalje prihodnj.)

KAJ ESKIMI JEDO

Če že hočemo govoriti o tem, kaj Eskimo je, se moramo zavediti, da ima pač vsako, torej tudi vsak narod ali vsako človeško pleme za svoje razmere svoj okus. Zlasti pa velja to za Eskime, ki žive docela ločeni od drugega sveta tam na skrajnem severu pod severnim tečajem. Kadarkoli pripelje k njim kaka ladja, se ti prebivalci skrajnega severa zelo razvesele, ker sedaj kožuhe tujlencev in severnih lisic lahko zamenjajo za tobak, kavo čaj in sladkor, kar vse imajo radi. To seveda velja za tiste prebivalce skrajnega severa, ki prebivajo nekoliko nižje, medtem ko se morajo oni, ki so še višje na severu, preživljati le s tem, kar jim dasta lov in ribolov. Med Eskimi je velika razlika. Tisti, ki prebivajo na južnem delu Gronlandije, niti nočejo biti Eskimi, ampak pravijo, da so Gronlandci. Po bolj pogostem običajanju z Evropejci, z misijonarji, po cerkvah in šolah so mnogo bolj civilizirani, kakor pa oni, ki prebivajo ob Baffinovem zalivu, v najbolj samotnem severu.

Tak Eskimo se preživlja od mesa, ki mu ga dajo lovne živali in pa ribe. Ne pozna ne žita ne svežega sočivja ne sadje. Zato izbira v njegovih jedeh res ni kaj obilna. Eskimska žena ne sme rib in pa živalskega mesa kuhati v istem loncu, celo isti dan ne sme obojega kuhati. Taka je stara navada med Eskimi. Ki na to tako drže, da žensko, ki bi kaj takega zagrešila, kar zavrejo. Sicer pa ženska pri Eskimih tudi sama ne sme z moškimi jesti iz tiste-ga lonca. Če je noseča, si mora svojo jed posebej kuhati in jo sama kje na samem pojediti.

Pač pa je za eskimsko žensko dobro to, da ji ni treba posode preveč natančno čistiti. Posoda, v kateri se je kuhala jed in iz katere so jo potem jedli, se le malce obriše s kako živalsko kožo ali pa s prgiščem suhega mahu. S tem je opravljeno vse pospravljanje. Kadar kuhajo meso, vržejo v lonec velik kos mesa naenkrat. Ko je kuhano ga mož prime z zobmi ter potem odreže stran toliko, kolikor misli jesti, nato tisti večji kos, ki je odpadel od ust, dobi drugi zraven, ki ga dene med zobe in si odreže kar misli. To gre okoli vseh domačih. Kdor pa nima noža, pa meso kar raztrga. Meso se kuha v loncih, ki so pristavljeni na nekaki kameniti svetilki, v kateri je ribja ali živalska mast za kurivo, suh mah ali lišaji pa za steno. Včasih pa meso kar sirovo jedo, zlasti pa radi jedo živalsko kri, ker jih varuje nevarnega skorbuta. Meso severnega zajca in snežne jerebice navadno pojedjo kar tankaj, kjer so ujeli žival, ne da bi jo kakorkoli pripravili. Prav tako lososa kar tankaj načno, da so prej siti in ni treba čakati. Mroževa koža, če je enkrat dobro posušena in zmazana, jim je prava slaščica. Meso in ribe suše kar na soncu. Meso severnega jelera pa radi zagrebejo v sneg in led, kjer ga več mesecev hranijo ter ga potem ponjijejo brez vsake škode. Meso kita, tujlnja, severnega medveda, ki pa je vedno redkejši, in pižmarja navadno kuhajo.

Rastlinska hrana je pri Eskimih kaj redka. Za rastlinsko hrano uživajo celo sivolezeno vsebino želodca severnega jelera. Te prav nič ne kuhajo, ampak prav tako pojedjo. Jedo tudi čreva snežnih jerebic ter njihove odpadke po snegu skrbno zbirajo ter s slastjo uživajo. Koder raste še kaj jagod, jih seveda radi bero in jedo. Pri Juellingu na danskem otoku Laaland so izkopali star grob, v katerem go našli okostje neke žene. Okoli okostja je ležal bakren okras, lonci in čaše. Našli so tudi dobro zaprto po-

PRIDITE V JUGOSLAVIJO

7 dni do vaše domovine, če potujete na ekspresnih parnikih

BREMEN EUROPA

OSEBNO VODENI IZLET

ODPLUTJE IZ NEW YORKA 3. SEPTEMBRA

Na znanem parniku

HANSA

Izborne železniške zveze od Cherbourga in Hamburga
HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD
57 BROADWAY, NEW YORK

sodo, v kateri je bilo še nekaj tekočine. Ko so preiskali to tekočino, so ugotovili, da je vino iz brusnic.

Eskimo ne goji čred severnih jelenov kakor Laponec, ampak lovi le divje. Kadar upleni košuto severnega jelena, ji najprej iz vmena izpije mleko, nato skuha meso, nakar skrbno preišče njeno kožo od znotraj.

Znan raziskovalec in poznavalec Eskimov trdi, da ima koža severnega jelena od znotraj polno zalitih ličink brencljev, ki so velike kakor naprstnik. V teh nabreklihah se zbira poleg ličink sladka tekočina, ki je Eskimu prava slaščica. Ker smo že pri tem, je treba povedati, kako se Eskimi med seboj časte in si izkazujejo ljubezni. To delajo tako, da si drug drugemu obirajo uši in jih sproti nosijo v usta ter jedo. Kadar Eskimka začne tožiti: "On ne je več mojih uši!" je to znamenje, da je mož več ne mara. Eskimi lahko naenkrat pojedjo silno veliko mesa. Včasih se tako napokajo, da se komaj še gibljejo. Prav tako pa zelo dolgo prestanejo brez hrane, ker znajo tudi prav dobro stradati. Pa jim niti eno niti drugo prav nič ne škoduje.

ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s platnenimi pregibi7.50

POKRAJNI ROČNI

ZEMLJEVIDI:

Jugoslavija 30

Dravska Banovina 30

CANADA 40

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI 40

MALI 15

NOVA EVROPA 30

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini. Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reklamirajte pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 W. 18 Street New York, N. Y.

V letošnjem Koledariju je par lepih kratkih povesti, ki bodo zanimale ljubitelje leposlovja

ADAM V ROŽNEM VRTU

Sredi mnogih malih vrtov pariškega Bagneuxa si je neki Genouel uredil nasad vrtnice. Mnogo truda in pridnosti je položil v nego teh cvetic, preden je vrt uredil do dobra in mu je začel donášati denar. V svojo žalost pa je pred kratkim opazil, da se je bil ponoči nekdo splazil na vrt in mu odnesel veliko število najlepših cvetic. Ti nezaželeni obiski so se ponovili v naslednjih nočeh, pri čemer se je tat spozbajal tudi nad drugimi prideiki gospoda Gemouela, ki je končno sklenil, da si bo pomagal sam.

Nekega večera se je postavil z nabitno puško na skrit kraj v vrtu in je čakal. Čakal je dolgo, toda tatu ni bilo od nikoder. Že se je daniilo in že se je bil vrtnar odločil, da odide spat, ko je zagledal nekega možakarja plezati čez zid. Malo pozneje je neznanec že plenil po vrtu. Tedaj je Genouel ves besen skočil iz svojega skrivališča, pomeril s puško proti njemu in zavpil: "Roke kvišku, lopo! Sedaj sem te ujel."

Tatu je od strahu padlo na kradeno blago na tla, dvignil je roke, toda Genouel mu je potem velel, naj se sleče do nagega in položi obleko poleg sebe. Ko je to storil, mu je vrtnar obleko odvzel, nato je stekel na policijo. Malo potem se je vrnil s policisti, toda ugotoviti je moral, da je bil tat ušel. Kako je bilo to mogoče, saj ni imel mož vendar ničesar, kar bi si oblekel? Za srečo so našli v nekem žepu obleke, ki jo je vrtnar vzel nepridipravu, izkaznice, ki je policiji omogočila, da je možakarja kmalu nato prijel. Šlo je za moža, ki je s svojo ženo že več let plenil predmestne vrtove in od tega živel. Med zasliševanjem je priznal, da je njegova žena med tem ko je kradel na vrtu, stala zunaj na cesti in pazila. Od nje si je bil tudi izposodil bluzo, ko je Genouel stekel na policijo, in v tej obleki je zbežal domov. Ljudi takrat na cesti še ni bilo.

Knjigarna "GLAS NARODA" 216 W. 18th St., New York

SHIPPING NEWS

Na parnikih, ki so debelo tiskani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

5. avgusta: Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
8. avgusta: Europa v Bremen Rex v Genoa
12. avgusta: Manhattan v Havre Queen Mary v Cherbourg
13. avgusta: Ile de France v Havre
15. avgusta: Paris v Havre
19. avgusta: Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
20. avgusta: Vulcania v Trst
21. avgusta: Bremen v Bremen
22. avgusta: Champlain v Havre Conte di Savoia v Genoa
26. avgusta: Queen Mary v Cherbourg Washington v Havre

28. avgusta: Ile de France v Havre Europa v Bremen
2. septembra: Normandie, Havre Aquitania, Cherbourg
5. septembra: Paris v Havre Bremen v Bremen Rex v Genoa
8. septembra: Saturnia v Trst
9. septembra: Manhattan v Havre Queen Mary v Cherbourg
10. septembra: Champlain v Havre
12. septembra: Ile de France v Havre Berengaria v Cherbourg Europa v Bremen
16. septembra: Normandie v Havre
17. septembra: Aquitania v Cherbourg
19. septembra: Conte di Savoia v Genoa
22. septembra: Bremen v Bremen
23. septembra: Lafayette v Havre Washington v Havre Queen Mary v Cherbourg
26. septembra: Paris v Havre Vulcania v Trst
29. septembra: Europa v Bremen
30. septembra: Normandie v Havre

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretje leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravčasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin
"COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Saffie Walsenburg, M. J. Bayuk
INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič
ILLINOIS: Chicago, J. Bevilč, J. Lukanich Cicero, J. Fabian (Chicago, C. S. in Illinois)
Joliet, Mary Bamblich La Salle, J. Spellich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Joe Zelene
KANSAS: Girard, Agnes Močnik Kansas City, Frank Žagar
MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec Steyer, J. Černe (Za Pennsylvanijo, W. Va. in Maryland)
MICHIGAN: Detroit, Frank Stular
MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouže Ely, Jos. J. Peshel Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatlich
MONTANA: Roundup, M. M. Panlan Washoe, L. Champa
NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
NEW YORK: Gowanda, Karl Strniša Little Falls, Frank Masle
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slaruk
OHIO: Barberton, Frank Troha Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John Kuvše Youngstown, Anton Kikelj
OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar
PENNSYLVANIA: Broughton, Anton Ipayec Conemaugh, J. Brezovec Coverdale in okolica, M. Rupp Export, Louis Zupančič Farrel, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Johnstown, John Polants Krayn, Ant. Tauzel Luzerne, Frank Balloch Midway, John Žust Pittsburgh, J. Pogačar Steelton, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schiffrer West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Fr. Slav Šebogyan, Joseph Kakeč
WYOMING: Rock Springs, Louis Tauchar Diamondville, Joe Rolich
Vsak zastopnik izda potrdilo za svojo, katero je prejel. Zastopnike tople priporočamo.

Poleg poučnih knjig, muzikalij, iger, pesmi itd., imamo v zalogi precej nabožnih knjig, predvsem

Molitvenike

v krasni vezi, importiranih iz starega kraja.

Slovenski molitveniki:
sveta ura
v platno vez 30
v fino usnje vez 1.50
v najfinije usnje vez 1.80
v najfinije usnje trda vez 1.80
SKRBI ZA DUŠO
v platno vez 30
v fino usnje vez 1.50
v najfinije usnje vez 1.80
KVIŠKU SRCA
v imitirano usnje vez 30
v usnje vez 50
v fino usnje vez 1.50
v najfinije usnje vez 1.80
v najfinije usnje trda vez 1.50
v bel celluloid vez 1.20
NEBESA NAŠ DOM
v ponarejeno 1.50
v najfinije usnje vez 1.50
v najfinije usnje trda vez 1.60
Hrvatski molitveniki:
Utihehaj starosti, fina vez 1.50
Slava Bogu, a mir ljudem fina vez 1.50
Knjigarna "GLAS NARODA"
najfinije vez 1.60
Zvonček nebeski, v platno 30
fina vez 1.50
Vienne, najfinije vez 1.60
Angleški molitveniki:
(ZA MLADINO)
Child's Prayerbook: v barvaste platnice vezano 30 v belo kost vezano 1.10
Come Unto Me v platnice vezano 30 v belo kost vezano 35
Key of Heaven: v fino vezano 35 v usnje vezano 70 v najfinije usnje vezano 1.20
Angleški molitveniki:
(ZA ODRASLE)
Key of Heaven: v celluloid vezano 1.20 v celluloid najfinije vez 1.50 v fino usnje vezano 1.50
Catholic Pocket Manual: v fino usnje vezano 1.30
Ave Maria: v fino usnje vezano 1.40